

Montier-la-Celle'i kloostris abt Petrus tänab Lündi peapiiskop Absaloni Fulcole osaks saanud heategude eest, umbes 1180. aastal

Transkriptsiooni allikas: Scriptorum rerum livonicarum. Sammlung der wichtigsten Chroniken und Geschichtsdenkmale von Liv-, Ehst- und Kurland. Bd. I. Riga und Leipzig, 1853. I. Origines Livoniae.

Ecce vestra Dacia remota est a nostra Francia. Distant enim et moribus hominum et consuetudinibus, sive situ terrarum. Sed virtus, sive hic sive illic, nec vultum mutat, nec habitum, nec fructum, nec usum. Species illa una est in Dacia et in Francia. Quorsum haec? Quid ad materiam praesentem attinet de insolubili et immobili vigore et decore virtutis scribere, cum sufficit grates referre vobis pro beneficiis, fratri et amico nostro, Falconi episcopo, collatis.

(„Ah, teie Taanimaa on kaugel meie Prantsusmaast! Sest nad erinevad ju nii inimete kommetelt ja tavadelt kui ka maade asupaiga poolest. Kuid voorus – olgu see siis siin või seal -, ei muuda oma palet, ei hoiakut, ei vilju ega tulukust. Tema olemus on üks ja seesama nii Taanis kui ka Prantsusmaal. Milleks see? Kuidas puudutab see käesolevat teemat, kui kirjutate vooruse igavesest ja muutumatust väest ja ilust, ehkki piisaks, kui tänaksin teid heategude eest, mis said osaks mu vennale ja sõbrale, piiskop Fulcole?“)

Transkriptsioon ja tõlge Kristi Viiding